

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Cr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216147
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118216147.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: RSDr. J. U., K.. XX.XX.XXXX, O. V. W. XXXX/X, XXX XX V. proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava sp.zn. SRSApA 00166/18 zo dňa 14.09.2018.

II. Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom došlým súdu dňa 21.11.2018 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý zároveň súdu zaslal. Žalobca v návrhu uviedol, že so spoločnosťou Home Credit Slovakia uzavrel dňa 06.02.2011 zmluvu o úvere. Má za to, že v uvedenej zmluve je ročná úroková sadzba vyššia ako v spoločnostiach NBS a zmluva je tlačaná veľmi malými písmenami. Dňa 04.08.2017 potom dodatočne podpísal spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ku ktorej mu nebolo nič ústne vysvetlené. Nebol ústne poučený o tom, čo podpisuje a aké dôsledky to pre neho bude mať. Zároveň v tento deň tiež podpísal dohodu o uznaní dlhu. Napriek tomu, že uvedené dokumenty podpísal je toho názoru, že rozhodcovský rozsudok a jeho konanie trpí vadou absencie právomoci rozhodcovského súdu a spotrebiteľská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka, pričom určuje právomoc súdu príslušného na konanie neurčito. Z uvedených dôvodov teda žiada, aby predmetný rozhodcovský rozsudok bol zrušený.

2. Žalobca v rozsudku vyslovene neoznačil voči komu žalobu podáva. Označil, že namieta rozhodcovský rozsudok, ktorým mu bolo uložené zaplatiť sumu 1 250,46 € nebankovej spoločnosti Home Credit Slovakia. Uznesením č.k. 10Cr/2/2018-11 zo dňa 09.01.2019 súd vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil označenie toho, koho v predmetnej veci žaluje. Na uznesenie reagoval žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.01.2019 (č.l. 18), v ktorom uviedol, že k žalobe dokladá žalobu podanú na stály rozhodcovský súd a zároveň prílohu č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok Home Credit Slovakia na EOS KSI Slovensko. Vzhľadom na neurčitosť vyjadrenia žalovaného bol žalobca predvolaný na informatívny výsluch, ktorého sa zúčastnil dňa 29.03.2019. Žalobcovi bolo znovu vysvetlené, že jeho žaloba doručená súdu dňa 21.11.2018 neobsahuje všetky zákonné náležitosti, a to najmä pokiaľ ide o označenie žalovaného a určitý, a zrozumiteľný žalobný návrh. Žalovaný po poučení potreby označenia žalovaného v spore uviedol, že za žalovaného označuje spoločnosť uvedenú v predloženej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve zo dňa 04.08.2017, keďže táto spoločnosť na seba prevzala záväzky od spoločnosti Home Credit Slovakia, pričom predmetná rozhodcovská zmluva mu bola daná na nahliadnutie, kde ukázal na označenie spoločnosti EOS KSI Slovensko. Následne žalobca podaním

doručeným súdu dňa 09.04.2019 (č.l. 27) uviedol presnú identifikáciu rozhodcovského rozsudku, ktorého sa domáha zrušenia.

2.1. Už v tejto časti odôvodnenia súd uvádza, že má za to, že žaloba bola na súde podaná v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote podľa právneho predpisu nižšie citovaného. V tomto prípade žaloba bola na súd doručená 21.11.2018, pričom súd odstraňoval neurčitosť v osobe žalovaného, pričom nemožno jednoznačne tvrdiť, že v žalobe doručenej súdu dňa 21.11.2018 bol ako žalovaný uvedený Home Credit Slovakia. Z tejto žaloby totižto vyplýva iba to, že rozhodcovský rozsudok ho zaviazal na zaplatenie spoločnosti Home Credit Slovakia nie však to, žeby túto spoločnosť priamo žaloval. Potom, ak v rámci odstraňovania väd žaloby správne žalobca za žalovaného označil osobu majúcu vecnú pasívnu legitímáciu v danej veci, nemožno prísne formálnym výkladom procesných predpisov dôjsť k záveru, ktorého sa domáha žalovaný a teda, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nebola podaná včas. Tu treba brať ohľad aj na to, že v tomto prípade ide o spor s tzv. slabšou stranou, a to spor týkajúci sa spotrebiteľa. Aj keď súd uznáva premisu, že ochrana spotrebiteľa nemá byť bezbrehá, má za to, že v tomto prípade tomu tak bolo. Naopak treba uznať, že postupovanie pohľadávok medzi nebankovými spoločnosťami často aj opakované je pre bežného spotrebiteľa máťúce, preto sa nemožno čudovať tomu, že žalovaný aj vzhľadom na svoje vek (ročník narodenia 1945) stále vychádzal z toho, že je v zmluvnom vzťahu s Home Credit Slovakia, keďže to bola obchodná spoločnosť, s ktorou zmluvu o úvere podpísal. Na uvedenom nemení nič ani to, že v rozhodcovskom rozsudku, ktorý mu bol doručený už bol ako veriteľ uvedený terajší žalovaný. Na základe tohto záveru teda súd pristúpil k vecnému preskúmaniu rozhodcovského rozsudku.

3. Žalovaný sa k žalobe prvý krát vyjadril podaním doručeným súdu dňa 20.06.2019 (č.l. 42-43), v ktorom vzniesol námietku voči osobe žalovaného, s ktorou sa súd vyrovnal spôsobom vyššie uvedeným.

3.1. Následne sa žalovaný k veci samej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 04.09.2019 (č.l. 51-54), v ktorom uviedol, že dňa 14.06.2017 uzavrel so spoločnosťou Home Credit Slovakia zmluvu o postúpení pohľadávok v zmysle, ktorej sa stal veriteľom pohľadávky v celkovej výške 1 250,46 €. Žalovaný ďalej uviedol, že dňa 06.06.2011 bola medzi postupcom - HCS a žalobcom uzatvorená zmluva, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky zo strany postupcu. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný s dlžníkom mimosúdne rokovanie ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Na základe uvedeného žalobcovi boli predložené dokumenty, a to Dohoda o uznaní dlhu a splatení záväzku v splátkach a Rozhodcovská zmluva, ktoré podpísal dňa 04.08.2017 a poštovou prepravou ich doručil späť žalovanému. Žalovaný má za to, že rozhodcovská zmluva spĺňa všetky predpoklady vyžadované § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a ma charakter individuálneho dojednaní. Zároveň sa odvoláva na rozhodnutia krajských súdov jeho právne názory podporujúce. Žalovaný má za to, že žalobca neodôvodnil a dostatočne nepreukázal nim tvrdené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku a rovnako tak neuviedol skutočnosti, ktoré by odôvodňovali opodstatnenosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. by spochybnili nárok žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

4. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis a zistil nasledujúce:

4.1. Dňa 06.06.2011 bola medzi právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou Home Credit Slovakia a žalovaným uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej právny predchodca žalovaného (tento bude ďalej označovaný aj ako žalovaný) poskytol žalobcovi bezúčelový revolvingový úver vo výške 1 010 € s výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky a ročnou úrokovou sadzbou 26,28 % alebo 11,88 %.

4.2. Súd v tejto veci ako už opakované aj v minulosti dospel k záveru, že táto zmluva je neplatná z dôvodu, že neobsahuje transparentnú inkorporačnú doložku a keďže práva a povinnosti medzi zmluvnými stranami sú výlučne upravené všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sa však súčasťou úverovej zmluvy nestali, nemôže úverová zmluva v jej čitateľnej časti, čiže v rámci bodov 1 až 44 obstáť (§ 41 OZ - Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.). Pri tomto závere súd poukazuje na nasledujúcu právnu argumentáciu:

Finančný arbiter ČR, registračné číslo 76/SU/2012 - „Pokud jde o posouzení formálních náležitostí Smlouvy o úvěru, finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru shledal, že Instituce tuto smlouvu koncipovala, vyjma označení jednotlivých částí Smlouvy o úvěru a identifikačních údajů smluvních stran,

do dvou sloupců za využití typu bezpatkového písma z rodiny Arial, ve velikosti odpovídající zhruba 5,5 typografického bodu. Finanční arbitr provedením jednoduchého měření zjistil, že velká písmena abecedy dosahují velikosti menší než 2 mm a malá písmena abecedy, jimiž je psána většina textu, pak mnohdy až o polovinu méně. Z předložených dokumentů finanční arbitr dále zjistil, že tato miniaturní písmena o velikosti pohybující se kolem 1 milimetru jsou vytištěna na barevném podkladě. Samotný text Smlouvy o úvěru čtenáři splývá, neboť v textu nejsou užity prakticky žádné zvýrazňující prvky jako je například kurzíva, tučná písmena nebo kapitálky (vyjma označení oddílů a článků Všeobecných obchodních podmínek). Všeobecné obchodní podmínky navíc postrádají výraznější vizuálně dělicí prvky, což nápadně ztěžuje orientaci a pochopení textu.

Finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru, která při zvolené velikosti a typu písma představuje bez Úvěrových produktů poskytovatele šest hustě zaplněných stran textu na jiném než bílém podkladě, shledal, že Smlouva o úvěru je prakticky nečitelná pouhým okem, text není možné přečíst najednou a udržet při tom koncentraci tak, aby čtenář pochopil její obsah a veškeré důsledky ze Smlouvy o úvěru pro něj plynoucí.

Finanční arbitr konverzí textu obdobného rozsahu do běžně užívaného formátu, s přihlédnutím k doporučenému formátu pro formální písemnosti (srov. například normu ČSN 01 6910 11 Úprava písemností zpracovaných textovými editory z roku 2007, která stanoví, že obchodní písemnosti se mají psát písmem o velikosti alespoň 10 typografických bodů), zjistil, že text Smlouvy o úvěru by v takovém formátu (za využití písma Times New Roman, velikost písma 12 typografických bodů, text bez sloupců) vydal na zhruba čtyřnásobný počet stran, tj. na 24 stran.

Navíc v podmínkách, kdy čtenář například nemá možnost Smlouvu o úvěru studovat za přímého denního světla, nelze Smlouvu o úvěru bez využití pomůcek, jako jsou brýle, lupa či zdroj umělého osvětlení, a bez dostatečné časové rezervy přečíst vůbec. Finanční arbitr pro úplnost doplňuje, že jemu čtení písemností obecně nezpůsobuje žádné potíže, na čtení písemností nepotřebuje brýle a pro zkoumání Smlouvy o úvěru si vytvořil ideální podmínky (prostorové i časové), přesto mu čtení Smlouvy o úvěru působilo velké obtíže a přesvědčil se rovněž o tom, že při zhoršení světelných podmínek je Smlouva o úvěru skutečně prakticky nečitelná.

Shora uvedené posouzení není, jak je rozvedeno dále, neodůvodněným či snad účelovým, neboť i obecné soudy se jím zabývají, v neposlední řadě i Nejvyšší soud České republiky, který například ve svém rozhodnutí ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009, konstatoval, že [p]ro standardní adhezni smlouvy je typický dlouhý nepřehledný text psaný miniaturním, jen obtížně čitelným písmem, popřípadě dokonce jen odkaz na takto pojaté obchodní podmínky.

Nemožnost určitý text přečíst bez vynaložení zvláštního úsilí a bez využití zvláštních pomůcek, by byla sama o sobě dostačujícím důvodem pro konstatování neplatnosti Smlouvy o úvěru pro její nesrozumitelnost, jelikož platí, že právní úkon je nesrozumitelný, jestliže jednájící po jazykové stránce nedosáhl v důsledku vadného slovního či jiného zprostředkování (rozuměj ve zkoumaném případě vizuálního zpracování) jasného vyjádření vůle (srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2942/2009). Ke shodnému závěru došel například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. 103 VSPH 84/2011.“

NS SR sp. zn. 1 Cdo/320/2013 - „Dovolací súd tiež zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Jednoznačne možno súhlasiť s odvolacím súdom, že text uvedený v úverovej zmluve a v úverových zmluvných podmienkach, je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nanaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nie to ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na neho ako spotrebiteľa. Žalovanému nič nebránilo zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým obsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, mali byť minimálne uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom rozsahu jej rozsahu.“

KS v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - Tieto uvedené nedostatky nemožno obhájiť ani tým, že v bode 8 žiadosti je uvedené, „že zmluvné dojednania na jej zadnej strane, sú jej neoddeliteľnou súčasťou“. Z uvedeného nevyplýva, o ktoré konkrétne zmluvné dojednania by malo ísť (nie je to bližšie uvedené). Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvné dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté

(prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú praktiku a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať.

4.3. Zmluva je v časti obsahujúcej inkorporačnú doložku písaná písmom o veľkosti ledva 1 mm. Ukážka: Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 297 písm.b) CSP - Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Súd je presvedčený, že ak by žalovaný dostal zo súdu rozsudok písaný vo formáte ako je ukážka, tento by bez ďalšieho taktiež považoval za nezrozumiteľný. Na prípadnú námietku, že v čase jej uzatvárania veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve upravená nebola, súd odpovedá že požiadavka zrozumiteľnosti právneho úkonu vyplýva priamo z OZ. Len na okraj súd poukazuje napríklad na Slovenskú technickú normu - STN 01 6910 z 04/2011 s názvom „Pravidlá písania a úpravy písomností“, podľa bodu 15.3 ktorej - V úradných a obchodných listoch sa používa písmo väčšie ako 10 bodov. Odporúča sa stojaté písmo veľkosti 12 bodov. Pri vyhotovovaní písomností sa odporúča používať Times New Roman alebo Arial. Tento rozsudok je písaný písmom Times New Roman o veľkosti 12 bodov.

5. Žalobca súdu predložil aj Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 31.07.2017, ním podpísanú dňa 04.08.2017 a rovnako aj Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 31.07.2017 ním rovnako podpísanú dňa 04.08.2017.

5.1. Je pravdou, že tieto dokumenty boli žalobcovi zaslané poštou a tento mal s nimi dostatok času sa oboznámiť, prípadne ich aj konzultovať a teda nebol žiadnym spôsobom tlačný do ich podpisu. Tlačný bol akurát vzniknutou situáciou tým, že sa bál prípadného vymáhacieho konania voči sebe, preto podpísal Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a spolu s ňou aj Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, keďže tieto mu boli zaslané naraz.

5.2. Súd uvádza, že v prípade ak tieto dokumenty boli zaslané naraz a pritom obidve rovnakým spôsobom šípkou ukazujú na to, kde majú byť zo strany žalobcu podpísané, budia dojem, že je potrebné, aby boli podpísané spolu ako nedeliteľný celok.

5.3. Pokiaľ ide o samotnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu táto v Článku 2 - predmet zmluvy uvádza: „Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o zmene splatnosti záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod č. 4759713 podpísanej veriteľom dňa 31.07.2017 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto dohody budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov stále rozhodcovského súdu.“ Podľa Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach „dlžník uznáva svoj záväzok v celkovej výške 1 508,40 € pozostávajúci z istiny vo výške 884,29 €, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy 366,17 € a z úroku z omeškania 29,2 % ročne zo sumy 884,29 € za dobu od 01.06.2017 do dňa splatnosti poslednej splátky. Dlžník zároveň vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch“.

5.4. Na základe tejto Dohody a Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bol vydaný rozhodcovský rozsudok, a to dňa 14.09.2018 pod sp.zn. SRSAspA 00166/18, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi (v prejednávanej veci žalovanému) sumu 1 250,46 € spolu s úrokom z omeškania a trovami rozhodcovského konania.

5.5. Žalobca ďalej súdu predložil žalobu podanú na stály rozhodcovský súd zriadený pri asociácii pre arbitrážny 30.01.2018, ktorou žalovaný na ňom požadoval plnenie, ktoré mu bolo priznané vyššie uvedeným rozhodcovským rozsudkom.

5.6. Žalovaný súdu tiež predložil uznesenie rozhodcovského súdu zo dňa 02.02.2018, ktorým stály rozhodcovský súd nariadil písomné konanie vo veci a žalobcu vyzval na vyjadrenie k žalobnému návrhu. Predmetná písomnosť bola žalobcovi doručená dňa 20.02.2018. Pokiaľ ide o rozhodcovský rozsudok tento podľa predloženej doručky bol žalobcovi doručený dňa 19.11.2018.

5.7. Na pojednávaní žalovaný súdu predložil dotazník, ktorý mal byť súčasťou listín zaslaných jednou zásielkou, a to spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, dohody o uznaní záväzku a jeho zaplatení v splátkach, pričom v tomto dotazníku žalovaný vyznačil, že rozumie tomu, čo je premlčanie, že podpisom dohody o uznaní záväzku a zaplatení splátkach začne znova plynúť premlčacia lehota, resp. sa táto predlží, a že potvrdzuje, že bol poučený a chápe tomu, čo je rozhodcovské konanie.

6. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní - Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi

vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

Podľa § 3 ods.7 zákona č. 335/2014 Z.z. - Ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Ak zmluvné strany odstúpia od spotrebiteľskej zmluvy alebo ju inak ukončia, nedotýka sa toto odstúpenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

Podľa § 46 zákona č. 335/2014 Z.z.

(1) Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

(2) Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 45 ods.1 zákona č. 335/2014 Z.z. - Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak pism.c) - rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

6.1. Ako už súd uviedol vyššie, dospel k záveru, že úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným bola neplatná. Dohoda o uznaní záväzku a jeho splatnosti v určených splátkach nie je ničím iným ako dohodou podľa § 516 OZ o zmene záväzku ((1) Účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.(2) Ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dojednaním nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok popri doterajšom záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti.). Ak bola neplatná úverová zmluva nemohla byť platnou ani dohoda o zmene splatnosti záväzkov z nej plynúcich. Meniť záväzok totiž možno iba v prípade, ak záväzok platne vznikol. Ďalej je potrebné uviesť, že uznanie záväzku nie je samostatným zaväzovacím dôvodom, teda dôvodom na základe ktorého by určitý záväzok vznikol (NS SR sp. zn. 3Cdo/143/2008 - Uznanie dlhu je samostatným zabezpečovaním inštitútom, ktorý plní zabezpečovaciu funkciu tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Uznanie dlhu nie je novým právnym titulom záväzku.).

6.2. Ak teda aj neplatnosť úverovej zmluvy a s tým spojená neplatnosť dohody o zmene záväzku sama osobe nezakladá neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 3 ods.7 zákona č. 335/2014 Z.z.), jej formulácia nezahŕňa právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať o bezdôvodnom obohatení vznikom z neplatnej úverovej zmluvy (a ani z neplatnej Dohody o zmene splatnosti záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach). Pri závere o neplatnosti úverovej zmluvy potom žiadnym spôsobom nie je preukázaná výška záväzku žalobcu a či vôbec tento existuje, keďže žalovanému by patrila iba suma rozdielu medzi sumou žalobcom čerpanou a sumou žalobcom už vrátenou. O tomto v spise nie sú žiadne dôkazy, naopak javí sa, že Dohoda o splátkach bola iba vedľajším účelom pri Dohode o uznaní záväzku (boli obsiahnuté v jednej listine) a žalovaný sa tak snažil iba vylepšiť si pozíciu pri žalobe v rozhodcovskom konaní, z ktorej vyplýva, že pri výške plnenia vychádzal iba z tejto dohody bez možnosti skutočný dlh žalobcu verifikovať.

6.3. Ak by teda spotrebiteľská rozhodcovská zmluva mala založiť právomoc rozhodcovského súdu, mala byť formulovaná ako vzťahujúca sa na záväzky vyplývajúce z pôvodnej úverovej zmluvy, vrátane záväzkov z bezdôvodného obohatenia v prípade, ak by zmluva platne nevznikla alebo by bola neplatná. Keďže tomu tak nebolo, dospel súd k záveru, že je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala

7. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods.2 C.s.p. - Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7.1. V konaní úspešný žalobca náhradu trov konania nepožadoval, preto mu súd nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.